

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Bobotezei

Aici grăiesc cu omul ca în Rai, ca și cu Adam în Rai, și grăiesc ca și cu Moise pe muntele sfânt, ca și cu Saul din Tars pe cale, și grăiesc cu fiii credinței sfinte și este credință pe pământ întru întâmpinarea Mea, că M-a trimis Tatăl încă o dată pe pământ cuvânt, căci este scris în Scripturi să vin să deschid cărțile și să judec după ele viii și morții, și cu Mine împlinește Tatăl cele scrise în Scripturi și se împlinesc ele pe pământ.

O, pace vouă în duh de Bobotează, fiilor străjeri! Ne ridicăm și facem primirea la masă a oaspeților. Turnați-le apă cu cânuța ca să-și spele mâinile și așezați-i apoi la masa cu bucate de praznic. Dar mai întâi după sosirea lor ridicăm la cer slujba de Bobotează și așezăm cuvânt mare peste ape, iar apele vor primi pe Dumnezeu peste ele și va fi cu putere mare lucrarea lor apoi, și vor lua creștinii apă curățitoare și sfințitoare, care îi îndeamnă pe ei din partea Mea să fie și ei tot timpul curați și sfinți pentru Domnul, ca să poată ei până la sfârșit să meargă cu Mine, căci mersul cu Domnul nu se sfârșește dacă se păstrează omul pentru Dumnezeu.

O, pace vouă și liniște vouă întru toate, fiilor! Acum împărțiți pe Dumnezeu celor ce vin la izvorul Său de cuvânt, că Eu îi învăț pe ei în zi de praznic de Bobotează și le spun lor să vegheze cu tărie de duh să nu-și pună în primejdie taina botezului așa cum toți oamenii fac dacă-și uită îndatoririle cele creștinești de după botezul care îl închină Domnului pe om. O, fiilor, îl dezbracă de botez până la os cei care se întorc acasă după botezul unui copilăș, căci fac ei închinări la idoli, la beție, la desfrânare, la veselie lumească, la cuvinte care nu se cuvin, o, și ce mai rămâne din taina botezului, taina de care nu are omul grijă, o, fiilor? Pe voi însă vă învăț spre veghe, că trebuie înțeleasă bine taina închinării în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh a celui ce este adus înaintea lui Dumnezeu pentru botez. Iar ceea ce Eu spun acum, nu are cine să spună lumii ca să știe toți cei botezați ce îndatoriri au ca să poată fi ei ai lui Dumnezeu apoi, și să nu cadă.

Facem primirea la masă de cuvânt a oaspeților creștini și le spunem la toți:

Pace vouă, fiilor călători! Ați venit la izvor ca să beți și să fiți. Pace vouă! Aici vorbesc cu omul ca și cu Adam în Rai, ca și cu Moise pe muntele sfânt, ca și cu Saul din Tars pe cale. O, dar dacă Adam n-a ascultat până la sfârșit de Dumnezeu Făcătorul, Eu n-am mai vorbit cu el, și a rămas el după mintea lui. Moise însă M-a ascultat, iar dacă M-a ascultat am tot vorbit cu el mereu, până la sfârșit, și vorbesc și azi cu el și-Mi stă în ajutor pentru lucrul Meu cel de la Tatăl ca și atunci pe pământ.

Și iată, fiilor, ce ușor se poate înțelege de ce nu are omul pe Domnul cu graiul peste el. O, păi cum să aibă, dacă el se desparte mereu de Dumnezeu prin neascultare de cuvântul Său și prin neridicare apoi, ca și Adam, care dacă n-a ascultat, el nici după ce a greșit nu s-a îndreptat, ba a stat supărat atâta amar de vreme între el și Mine.

Am promis vouă că vin să vă spun o taină mare, fiilor. E zi de mare praznic sfânt, și e plin de taine între Dumnezeu și om acest praznic peste ape. Apele lucrează naștere, fiilor, și slujesc ele facerii omului și facerii a toate cele peste care se lucrează cu apă sfințită prin cuvânt. La începutul facerii cerului și a pământului Duhul lui Dumnezeu lucra ca și azi prin cuvântul Meu, și a făcut lumină Duhul Care plutea, precum este scris, și a făcut cuvânt peste ape și au ascultat apele și s-au despărțit sus și jos, în dreapta și în stânga și s-a ivit din ape pământul, fiilor, iar primul petecuț de uscat ivit din ape a fost pământul român, vârful pământului, creștetul pământului, întâia născută din ape această țară, plină de taina lui Dumnezeu cea pentru început. Iar dacă l-am făcut pe om din acest bulgăre de taină, l-am numit încă

de pe atunci român pe omul cel întâi zidit, și am păstrat în veșnicii această taină și acest nume mare pentru sfârșit de timp, și a venit vremea să-și poarte numele ei cel dintru început această țară a Mea, că Mi-a dat-o Tatăl la nașterea Mea între oameni ca să Mă cunoască și să Mă primească ea la întoarcerea Mea cea de după două mii de ani, și iată-Mă în ea cuvântând și lucrând lucrarea Tatălui.

Am venit după om aici, în locul din care l-am zidit la început și l-am numit român încă de pe atunci, o, și este slab în credință acest neam român când aude ce taină are păstrată Dumnezeu pentru pământul român. O, Eu, fiilor, de aceea am mărturisit prin acest izvor de proorocie și am spus că tot omul care se va îmbrăca în cămașă de creștin se va numi român.

Toți oamenii de pe pământ sunt români, căci toți vin din Adam, omul cel zidit din pământ român. Iar dacă am venit din cer acum două mii de ani și am luat trup de om ca să răscumpăr omul, și dacă toți sunt din Adam după trup, iată, și Eu, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, și Eu sunt român, căci am luat din om trup de om, și toți oamenii sunt români, chiar dacă nu și-au ales ei fii ai lui Dumnezeu să fie și să se dovedească așa, și nu fii ai neascultării, care se despart de Domnul pentru plăcerile lor și pentru alt nume pe pământ, căci oamenii și-au ales țări și și-au pus nume peste ei după numele țării în care stau, dar după trup ei sunt români toți, că de aici începe omul, chiar dacă el nu poate să știe și să cunoască taina aceasta așa cum toată firea cunoaște pe Dumnezeu și taina Lui, căci M-a cunoscut Iordanul și M-a mărturisit prin semn, și M-a cunoscut marea când mergeam pe deasupra apei ca pe uscat, și M-a cunoscut soarele, de a stat întunecat de jalea Mea de pe cruce, și M-a cunoscut pământul și s-a clătinat, s-au clătinat temeliiile lui de durerea Mea de pe Golgota. Dar omul stă bătuș ca să nu se aplece lui Dumnezeu, o, și n-am ce să le fac celor bătuși și necredincioși, și se aleg singuri la dreapta și la stânga, prin cuvântul Meu cel rostit după faptele cele plăcute lui Dumnezeu, și după cele neplăcute și se aleg ei la dreapta și la stânga.

Taina pe care azi am pus-o Eu deslușită în cartea Mea cea de azi, o, e mare în cer această taină. Sunt mari românii din cer, și toți sfinții cerului sunt români, sunt ai Raiului, ai țării mângâierilor de sus, iar cei ce n-au iubit și nu iubesc pe Domnul pe pământ, o, ai cui sunt și ale cui fapte le urmează despărțiți de Dumnezeu?

O, fiilor hrăniți din gura Mea cea plină de cuvânt, voi sunteți primii creștini ai venirii Mele de azi cuvânt pe pământ. Am venit cu taina cea dintru început păstrată și am scos-o din taină pe România. Ea este țarina cu comoară în ea, cu taina lui Dumnezeu în alcătuirea ei, iar numele ei de la sfârșit de timp este frumos, și va fi numele fiilor lui Dumnezeu pe pământ și în cer ca și numele ei, ca și obârșia ei, iar pentru această taină și adevăr măreț trebuie aplecare și credință și bucurie în Domnul.

Fiilor, fiilor, să nu vă lipsească aplecarea între voi și Mine, și mai ales între voi și voi ca fii ai lui Dumnezeu, căci aplecarea e har mare, că iubirea lucrează aplecare, fapta iubirii, fiilor. Duhul cel potrivit lui Dumnezeu și omului dă mereu să asprească inima din om și simțirea ei și s-o facă urâtă ca și pe el, dar creștinul este cel ce veghează, gătindu-se mereu pentru Domnul său, pentru asemănarea cu El, pentru aplecare, fiilor, căci ea este care arată că omul are iubirea și liniștea iubirii, și toate cuvintele Mele se nasc din privirea Mea spre pământ, spre voi, fiilor, dacă Eu vă sunt Învățător și veghez peste voi cu privirea și cu cuvântul.

O, feriți-vă și de cel mai mic păcat, fiilor, și veți scăpa de pedeapsa lui. Puneți-vă duhul și sufletul și trupul pe cale de rugăciune când duhul rău dă târcoale și dă să vă dărâme din duhul vieții. Eu sunt gata să aud că Mă strigați să vă luminez, să vă îmbroscătesc apoi cu noi puteri, iar aceasta numai dacă Mă strigați în vremi de părăsire a voastră de Mine, căci voi știți voia Mea, și trebuie ea împlinită ca să nu pățiți ca Adam, care L-a pierdut pe Dumnezeu, iar Eu vă vin în ajutor în vremi de încercare dacă Mă strigați, fiilor. O, învățați să spuneți ca Mine: «Nu voia Mea, ci voia Ta, să se facă, Doamne!».

Și acum rostesc prin voi peste ape și spunem: Se binecuvintează și se sfințesc aceste ape, cu puterea și cu lucrarea și cu venirea Duhului Sfânt, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh! O, mai este, fiilor, un alt loc pe pământ ca să grăiesc Eu cu omul și să spun cu el odată rugăciuni și cereri de facere de minuni și de puteri de la Dumnezeu?

Fiilor, fiilor, cel mai mare dar în biserica cea creștinească, cea a lui Hristos, este darul proorociei. Cu el se înființează toate cele de la Dumnezeu cu oamenii și pentru oameni. Unde lipsește duhul proorociei în lucrarea bisericii, acolo este omul și atât, iar voi știți cu ce fel de oameni a lucrat Duhul lui Dumnezeu pentru lucrările lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii. Așadar, sfințenia voastră e dragostea voastră de Dumnezeu, e dragostea Mea de voi, iar Eu vă învăț pe voi așa cum îl învățam în pustie pe sfântul cel mare între proorocii cerului, și are el lângă Mine pomenirea sa acum, căci el Mi-a fost din partea Tatălui nașul Meu de botez și începutul tainei curățirii omului pentru împărăția cu care am venit pe pământ atunci, și nimeni, mai nimeni dintre cei puși pe trai n-au cunoscut vremea cercetării lor, așa cum nici azi nu este altfel cu oamenii literei bisericești, dar fără de învățător mereu peste ei, căci omul greșește mereu și îi trebuie mereu înviere și ridicare, dacă voiește el aceasta.

Ioan Botezătorul a făcut cunoscut pe Mielul lui Dumnezeu, el însuși fiind un mieluț blând, blând, sub duhul învățaturii Mele, cu care l-am pus pe cale ca să vestească pe Dumnezeu oamenilor, și iată, nu este ucenic al Meu cel care nu Mă are de Învățător al său ca Ioan Botezătorul, care Mi-a fost ucenic cu mare ascultare, fiilor. El s-a lăsat mic sub Duhul Învățătorului său și s-a dovedit mare între ucenicii Mei, și n-au mai avut loc pe pământ de el cei atâta de mărunți între oameni, și care fac curat de sfinți în jurul lor, trimitându-i în cer la Mine, iar sfinții Mei sunt milostivi și plini de darul iertării asupra celor ce nu știu ce fac prin atâta răutate cât pot ei face pe pământ.

Dar acum, Eu, Domnul, petrec cu voi, privesc peste voi, iau aminte, fiilor, și vă întăresc puterile sfinte și vă alin sub greul pe care-l purtați, că și Eu am nevoie de alin de la voi, și unii de la alții împărțim.

Iar spre sfârșitul zilei de praznic dau îngerilor lucrarea veghii pe calea celor ce se vor întoarce întru ale lor, până la iarăși întâlnirea Mea cu ei.

În ziua aceasta ascultă apele de Mine și de voi și primesc ele puterea cea de sus. Iar voi, fiilor, primiți de la Mine putere să ascultați de Mine prin iubirea Mea din voi, căci iubirea ascultă. Ori de câte ori n-ați asculta, să știți că din lipsa iubirii ați face aceasta. Așadar, iubirea Mea se apleacă spre voi, și tot așa vă apleacă spre Mine și ne unește ea, aplecarea ne unește, fiilor.

Iar Ioan Botezătorul își pregătește aplecarea și el, și ne vom așeza în carte cu duhul iubirii, și este mângâiat el acum și-și spune cu pace multă că și el este român, iar acest nume e mare, fiilor, și umple cerul de taina cea de la început, umple totul, totul de taină și de dor, o, fiilor. Amin, amin, amin.

06/19-01-2019